

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2009. január 8. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az emberölés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt a **vádlt** ellen indított büntetőügyben a **Békés Megyei Bíróság** 2008. szeptember 11. napján kihirdetett **13.B.142/2008/32.** számú ítéletét

m e g v á l t o z t a t j a
az alábbiak szerint:

A fegyház tartamát **17** (Tizenhét) **évre e n y h í t i .**

A vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült 728.805 (Hétszázhuszonnyolcezer-nyolcszázöt) forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **h e l y b e n h a g y j a .**

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 6.540 (Hatezer-ötszáznegyven) forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak, a Békés Megyei Bírósági Gazdasági hivatal felhívása szerint.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat a Btk. 166. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) és f) pontja szerint minősülő emberölés büntettének kísérlete és a Btk. 170. § (1), (2) bekezdése szerint minősülő testi sértés büntettének kísérlete miatt halmazati büntetésül 20 év fegyházra és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte, elrendelte továbbá kényszergyógyítását. Kimondta, hogy legkorábban a fegyház 4/5 részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra, a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Az eljárás során lefoglalt bűnjeleket elkobozta és a vádlottat 709.755,- Ft bűnügyi költség viselésére kötelezte.

Az elsőfokú ítélet ellen fellebbezést jelentettek be:

- az ügyész a fegyház törvénysértően súlyos tartama miatt, annak enyhítése érdekében;
- a vádlott és a védő a főbüntetés súlyossága miatt, annak enyhítése, továbbá fegyház helyett börtön fokozat alkalmazása végett.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és az ügyész a fellebbezési nyilvános ülésen az írásban bejelentettel azonos tartalomban tartotta fenn a fellebbezését, a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülmények bizonyos mértékű korrekciója mellett. Jelezte, hogy a feltételes szabadságra bocsátásról történt rendelkezés szükségtelen. Az enyhítésen túl - egyebekben - az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A védő a fellebbezési nyilvános ülésen már a 2.) pont alatt felvett tényállásból levont jogi következtetést is támadta, nyilvánvaló félreértésből eredően álláspontja szerint védené az e tényállásban írt magatartást nem kitartóan fejtette ki, ennél fogva az élet kioltására irányuló szándéka nem lett volna megállapítható. Egyebekben a szóban bejelentettel azonosan tartotta fenn a fellebbezésüket.

A vádlott javára, a főbüntetés tartamának enyhítése végett bejelentett fellebbezések alaposak, a vádlott és a védő enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazását célzó fellebbezése viszont alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a szükséges és lehetséges körben lefolytatott bizonyítás eredményeképpen hiánytalan és megalapozott tényállást állapított meg, melyet fellebbezés lényegében nem is támad, így az megalapozottsága folytán teljes mértékben irányadó volt a felülbírálat során.

Nyilvánvaló félreértésre visszavezethetően támadta a védelem a 2.) pont alatti cselekmény vonatkozásában az élet kioltására vont jogi következtetést. Éppen ellenkezőleg, az elsőfokú bíróság - de a vád sem - vont le következtetést a bűncselekmény alanyi és/vagy tárgyi oldalából arra, hogy a vádlottnak akár eshetőleges szándéka az élet kioltására irányult volna, csupán arra, hogy a súlyosabb 8 napon túl gyógyuló sérülés elmaradása nem a vádlotton múlt,
Bf.II.377/2008/5.

cselekménye az alkalmazott eszköz és a támadott testtájék figyelembe vétele mellett a tényleges 8 napon belül gyógyuló sérülésnél súlyosabb sérülés okozására is alkalmas volt.

Mindebből következik, hogy a megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és valamennyi bűncselekményét a törvénynek megfelelően minősítette.

A bűnösségi körülmények viszont kiegészítésre és helyesbítésre szorulnak:

Az ítéltábla további súlyosítóként értékelte a 2.) alatti tényállás elkövetési eszközét illetően azt, hogy az balta, tehát különösen veszélyes eszköz volt, és valamennyi cselekményt tekintve súlyosító az élet és testi épség elleni bűncselekmények elszaporodottságát. Ezzel szemben nem súlyosító a halmazat, hiszen a Btk. 85. §-ában írt halmazati büntetés kiszabása mellett kizárólag az un. többszörös halmazat a súlyosító, mert a halmazat önmagában büntetési tétel-keretet tágító rendelkezés. Ennek egyben súlyosítókénti értékelése a kétszeres értékelés tilalmába ütközik.

Enyhítőként értékelte viszont a vádlott korlátozott beszámítási képességét. Kis mértékben enyhítő csak a kísérlet az összefoglalt bűncselekményt - több emberen elkövetett emberölés büntettének kísérletét - illetően, mert az 1.) tényállásban írt bűncselekményt a sértett sérelmére közeli, befejezett kísérletet elkövetve valósította meg a vádlott, a sértettnek maradandó fogyatékoságot okozva.

Az így helyesbített és kiegészített bűnösségi körülményeket alapul véve sem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor úgy ítélte, hogy a vádlott esetében nem határozatlan, hanem határozott tartamú szabadságvesztés szolgálja kellően a büntetésnek a Btk. 37. §-ában írt céljait.

Tévedett azonban a mérték megállapításában. Ez a tévedése arra vezethető vissza, hogy nem volt figyelemmel a Btk. 85. § (3) bekezdésében írt azon szabályra, hogy az egyébként generális maximumként meghatározott 20 év szabadságvesztés kizárólag abban az esetben szabható ki, amennyiben az egymással bűnhalmazatban álló bűncselekmények büntetési tételének felső határa az aszperáció elvére figyelemmel is ezt a mértéket elérheti.

A jelen esetben azonban a 18 évet nem érhetette el, mert az alapul vehető, egymással bűnhalmazatban álló bűncselekmények közül a súlyosabb maximum 15, az enyhébb maximum 3 év szabadságvesztéssel büntethető; a felhívott törvényhelyre és az aszperáció szabályára figyelemmel tehát a vádlott esetében a kiszabható szabadságvesztés felső határa a 18 évet sem érheti el. Következésképpen az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartama törvénysértő, az hivatalból is

enyhítésre szorult. Ezért az ítélet tábla az enyhítést célzó fellebbezésekre is tekintettel a törvénysértően súlyos főbüntetés tartamát 17 évre enyhítette.

Ugyanakkor viszont - mivel nincs olyan körülmény, amely enyhébb végrehajtási fokozatot indokolna, a vádlott betegsége sem alapozza meg annak alkalmazását - a védelemnek az ezt célzó fellebbezését alaptalannak ítélte.

A bűncselekmények tárgyi súlya, jellege és a vádlott személyében rejlő fokozottabb társadalomra veszélyesség indokolta a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását és annak tartamát erre figyelemmel tekinti megállapítottak a másodfokú bíróság. A mellékbüntetés kiszabása kapcsán a Btk. 55. §-át is felhívta az ítélet tábla, mert arra az elsőfokú bíróság nem hivatkozott.

A bűnügyi költséget az elsőfokú bíróság számítási hibára és hiányos költségjegyzékre visszavezethetően számította ki, az helyes összeszámlálással és 18.000,- Ft elsőfokú eljárásban felmerült kirendelt védői díj figyelembe vételével a már írtak szerint módosult.

A kifejtettek figyelemmel a másodfokú bíróság a fellebbezéseknek a főbüntetés tartamának enyhítését célzó részét ítélte alaposnak, ezért az elsőfokú ítéletet a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben viszont - mivel az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései mindenben törvényesek - a Be. 371. § (1) bekezdés I. fordulata alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a Be. 381. § (1) bekezdése és 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat a fellebbezési eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére. A Be. 381. § (2) bekezdését azért nem alkalmazta, mert a törvénysértő tartamú főbüntetés enyhítésére hivatalból is köteles volt a másodfokú bíróság, míg a további enyhítésre - az enyhébb végrehajtási fokozatra - irányuló fellebbezés nem vezetett eredményre.

Bf.II.377/2008/5.

Az ítélet ellen a Be. 386. § alapján nincs helye fellebbezésnek.

S z e g e d , 2009. január 8.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk..Katona Tibor sk..Mezőlaki Erik sk.

a tanács elnöke

a tanács tagja,előadó

a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.377/2008/5. számú ítélete és a Békés Megyei Bíróság 13.B.142/2008/32. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

S z e g e d , 2009. január 8.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke